

Redactie: A. Gossetlaan 28
Andere diensten:
A. Gossetlaan 30
1720 Groot-Bijgaarden
Tel. alle diensten: 02-467.22.11
Abonnementen: 02-467.27.00
Seintjes: 02-467.22.55
K.B. 430-0209432-97
V.U.M. N.V. - De Standaard

Per los nummer: 21 fr.
Nederl.: 1,60 fl. - Luxemb.: 21 fr.

De Standaard

DAGBLAD VOOR STAATKUNDIGE MAATSCHAPPELIJKE EN EKONOMISCHE BELANGEN

66ste jaargang - Nr. 321

A
VVK
V

Vrijdag

17

november
1989

Vandaag met

Kiosk

Er is crisis in de poppenkast. Mensen uit het figurenteater raken ontmoedigd en willen er de brui aan geven. *Kiosk* trok naar Teater Taptoe en het Mechels Stadspoppentheater en aanhoorde de klachten van de ongelukkige Jan Klaassens. En geeft verder de kultuuragenda voor volgende week.

Supporter van video

In de Brusselse Beurschouwburg zijn tot 2 december drie video-installaties te bekijken. Een ervan is „Video-supporter” van Frank Theys (foto Paul Van Den Abele). Acht kleine monitors staan in een kring met het gezicht naar het midden, waar de videospeler staat. Blz. 6.

Video-installaties in Beursschouwburg

In het teken van de walvis

Van onze medewerker

BRUSSEL — Wie op café wel eens met de bierviltjes speelt, vindt er soms een dat helemaal is volgekrabbeld. Iemand heeft waarschijnlijk in het vuur van zijn betoog zijn redenering op kaart gebracht. Het lichtbeeld van Toni Geirlandt en de video-installatie van Jo Huybrechts in de Beursschouwburg doen hard aan zulke minimale representaties denken. Je moet raden waar ze naartoe willen. Frank Theys staat in dit gezelschap luidop in zichzelf te praten.

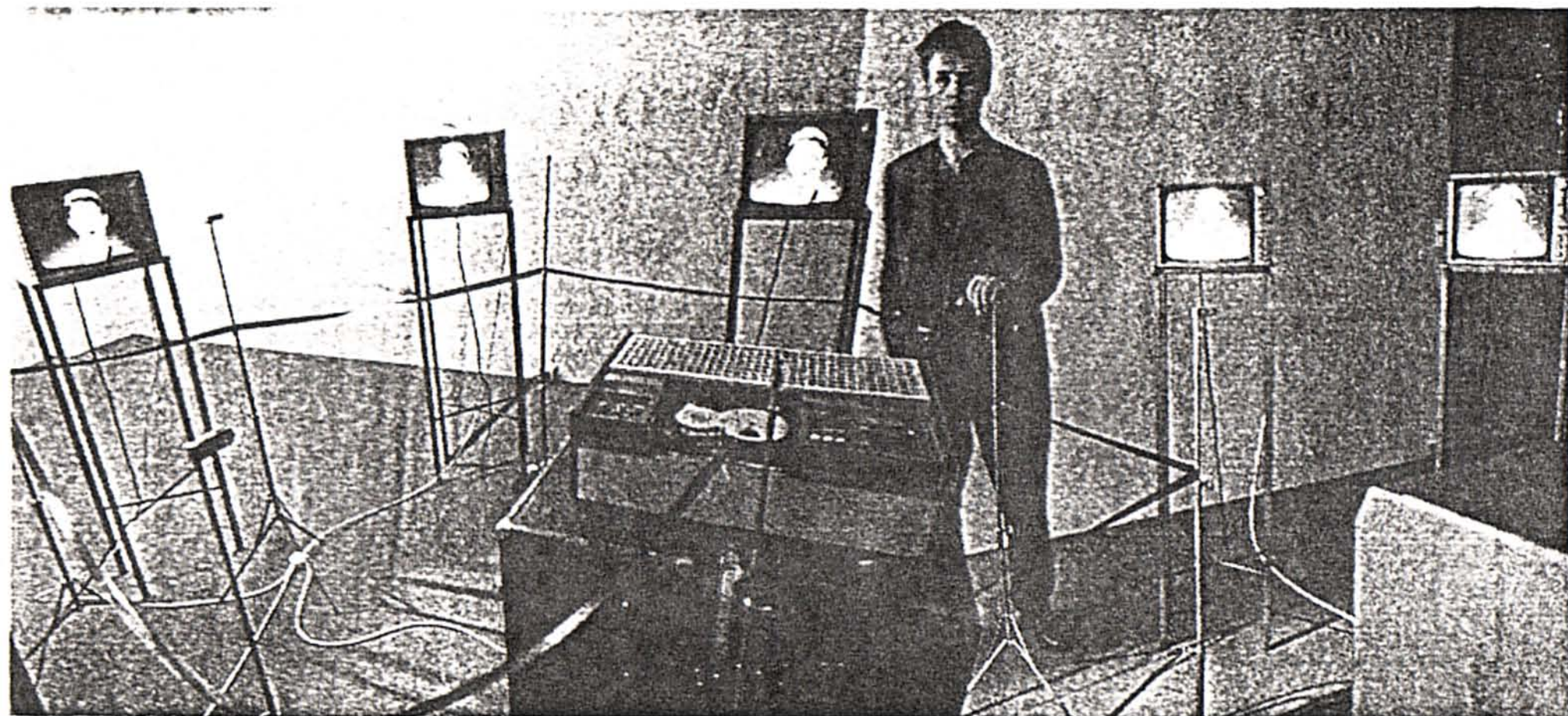
Toni Geirlandt heeft een orbachrome, een reuzendia, opgehangen boven de trap naar de foyer. Een walviskoppel in een aquarium is, zoals in de zoo, van het publiek gescheiden door een greppel. Je kunt er niet bij en bent dus verplicht te kontempleren. Je vat het immobiele beeld op zoals je wilt, als een oproep tot conservatie, als een ekologische waarschuwing, of zelfs als een echo van het medium teater, want het teater biedt ook een samengeperste kijk op de wereld. Geirlandt zelf zegt dat ze haar inspiratie zocht in de symboliek van de islamtraditie, waar de walvis een labiele konstellatie stut met bovenaan een engel die de wereld torst.

Stilstaan van Jo Huybrechts dient Geirlandts *The Whale* van antwoord. Een videomonitor is dwars op een stuk spoorstaaf op de grond geplaatst, met de rug

VIDEO

naar het straatvenster. Op het videoscherm huivert wat lover in een licht briesje. Misschien bedoelt Huybrechts dat zijn video-beeld de dynamiek onderbreekt die ontegensprekelijk van de stalen reel uitgaat, misschien heeft hij een bijna immobiele kruising op het oog. Maar in tegenstelling tot het lichtbeeld van Geirlandt schept deze installatie een dynamische belofte, en isoleert ze zichzelf niet van de kijker. Je kan knielen en het geboende staal ruiken en achter de monitor speelt zich nog altijd de straat af.

Beide werken houden zich onopvallend en stil, maar doen een uitspraak. *Video-supporter* van Frank Theys trekt luidruchtig de aandacht, maar is introvert. Acht kleine monitors staan in een kring met het gezicht naar het

Frank Theys met zijn videoinstallatie in de Beursschouwburg in Brussel. (foto Paul Van Den Abeele)

midden, waar de videospeler staat. Theys heeft de videocassette opengepeuterd en laat de band in een grote lus over staanders lopen. De band draagt het beeld dat op de monitors verschijnt (acht keer hetzelfde hoofd), en de klank uit de luidspreker (het achtstemmig gezongen supporterslied *You never walk alone*). De beeldklank supportert voor zijn drager support: de tekst spreekt zichzelf moed in, want het beeld zal nooit zonder drager bestaan. Het lijkt een wat ijle semiologische discussie.

Tijdens de vernissage van de video-installaties werden drie nieuwe Belgische videofilms vertoond. Van de zogenaamde modelversie van het ambitieuze project *Le triomphe de la philosophie* van Konrad Maquestiau schreven we al dat hij de illustratie achterwege moet laten en radicaal voor een teaterfilm moet kiezen. Andre Colinet wordt steeds meer filmer. Zijn *Avalon* rondt een trilogie af en steekt met kop en schouders boven de twee vorige afleveringen uit. Twee mannen en drie vrouwen ont-

moeten elkaar en gaan wisselende relaties aan. De karakters worden stilaan uitgesproken, iedereen is nerveus en in de eerste plaats met zichzelf begaan. Allemaal hopen ze een eiland van rust en troost, een Avalon, te vinden.

Colinet geeft de neurose en de rust karakteristieke kleuren mee en plaatst ze mooi in oppositie. Net als in zijn vorige films brengt hij variaties aan in zijn opeenvolgende composities. De videorepetitie van sommige gebaren is echter overbodig, de speeltijd van

veertien minuten is te beknopt, de ingewikkelde situatie verdient een langduriger studie.

Jan Vromman ten slotte maakte in opdracht van de omroepen RTBF, ZDF en Channel-4 een video-impressie over Vlaanderen. *Van alle Galliërs zingen de Belgen, het luidst* heet de clip (maar dan in het Latijn), en hij laat in een ononderbroken sliert van prentjes, mensen, vensterbanken, souvenirs, interieurs, onze typische *flamingantia* de revue passeren. Vromman projekteert het resultaat van zijn Vlaamse verkenning

over beelden uit een café, waar een orkest zijn valse triste afwisselt met polka's. In een tijdsbestek van vijf minuten wordt een hoop informatie met een knipoog toegediend.

Als Vromman die informatie door een graficus had laten schikken, dan was dit een parel geweest. Raf CUSTERS

Installaties van Jo Huybrechts, Toni Geirlandt en Frank Theys in de Beursschouwburg, A. Ortsstraat 22, 1000 Brussel. Alle dagen tot 18 u., zaterdag tot 17 u., zondag gesloten. Tot 2 december.